

Brännpunkt Skandinavien

EN FRISTÅENDE ARTIKEL

NEOTECH n2

Brännpunkt Skandinavien

Som motreaktion till 1900-talets urbanisering och centralisering av samhällslivet kom i Skandinavien under början av 2000-talet en stark känsla för den naturnära och traditionella samiska nomadkulturen. Allt fler människor i den skandinaviska gemenskapen började ta tillflykt till den nygamla populära alternativkulturen och levnadssättet.

År 2020 hade den samiska "nationen" växt sig stark och cirka 1,2 miljoner människor kallade sig numera för samer och levde i varierande utsträckning i enlighet med de gamla sederna och bruken. Kraven på reellt politiskt inflytande blev därför allt mer påtagliga för den styrande politiska eliten i den nybildade federationen. De krav som omfattade större kulturbefrämjande åtgärder och satsningar via statsbudgeten togs med ro av regeringspartierna då man relativt enkelt med ekonomiska termer och politisk majoritet kunde vifta bort dessa krav. Det fanns även krav av mer extrem karaktär, bland annat om samisk suveränitet och territoriell tilldelning enligt gammal hävd. Denna begäran kom som en kalldusch för politikerna i Skandinavien huvudstäder men ignorerades likväl, då förslaget anhängare befann sig i en obetydlig politisk minoritet.

Upptakt

Samtidigt hade konflikten tagit en annan dimension ute i de norrländska vidderna. När de nya samerna främst bestod av inflyttade sydskanidaver och invandrare, vilka inte tog till sig av den klassiska rennärningen, jakt och hantverkssysselsättningarna, utan bosatte sig i små, permanenta bostäder i mindre och självförsörjande samhällen och sysselsatte sig med jordbruk, boskapsskötsel och enklare tillverkningsindustri, kom dessa nybyggare ständigt i konflikt med ättlingarna till de 1800-talsnybyggare som fortfarande utgjorde en stor skara i dessa trakter. Motsättningarna fortsatte och tilltog i omfattning. Allt ifrån mobbning, social utfrysning och olika former av ekonomisk bojkott, till misshandel, nekad social omsorg och i värsta fall dråp.

Många samiska fabriker och hantverkare utsatte då "norrlänningarna" för samma typ av bojkott och vägrade handla med ickesamer och ickesamiskt ägda företag. Samerna slutade även betala skatt, i protest mot den politiska utfrysning som samerna befann sig i parlamentariskt och i samhället i övrigt. De kände sig inte varken välkomna eller hemma i det nybildade SFS.

Delning och inbördeskrig

Året 2040 deklarerade Sametinget enhälligt att man hade antagit nya former för bland annat val, beslutsfattande och för vilka befogenheter man skulle inneha. I princip innebar deklarationen att man låtit sig själv ombildas till ett parlament. En provisorisk församling lät klubba igenom både grundlagar, territoriell basis och övergripande policy på ett enda dygn. Från samiskt håll gjorde man nu anspråk på större delen av svenska Norrland, liksom motsvarande områden i Norge och Finland.

Centralregeringen i Skandinaviska Förenta Staterna drabbades av panik och kallade in militären. Bomb- och attackflyg sattes in mot Kiruna och jämnade staden med marken. Tunga mekaniserade enheter, understödda av artilleri och pansar avancerade norrut. Nordliga städer i nyckelposition intogs och säkrades. Tusentals samer fördrevs från sina hem som förstördes av krigsmakten. Tiotusentals oskyldiga greps och fängslades i provisoriska interneringsläger. Skandinavien blödde nu med öppna sår.

Samisk Befrielsefront (SB)

Viktiga dokument hann räddas ur Sametinget innan attacken kom och merparten av parlamentets ledamöter förflyttades mot avlägsna bergstrakter. Samerna hade inga organiserade försvarsenheter än och den skandinaviska militären vann stora framgångar i den ensidiga militära operationen.

Men reaktionen lät inte vänta på sig. De förtrycktas söner och döttrar reste sig och tog till vapen. Aldrig förr hade ett folkligt uppror rests så långt norrut. De första motståndsgrupperna utgjorde mindre försvarsfickor som senare organiserade sig med varandra. Dessa arbetade inledningsvis endast småskaligt med exempelvis terrorbombningar av SFS organ och institutioner, samt mord av nyckelfigurer i administration och militär.

I slutet av året 2042 läckte en videoinspelning ut till media och världspressen. På denna kunde man se tre män i samiska nationaldräkter, beväpnade med automatkarbiner och raketgevär. Mannen i mitten var den redan kände separatisten och gerillakrigaren Olaf Svend Svanssen. Tillsammans proklamerade krigsherrarna ett "långvarigt och för SFS oerhört "kostsam" krig å den nybildade organisationen Samisk Befrielsefronts vägnar. SB kom snart att bli en paraplyorganisation för alla motståndsgrupper som bekämpade SFS.

Inbördeskriget i Skandinavien pågick nu i full styrka. Järnvägslinjer saboterades och transportkonvojer från gruvorna i Lappland överfölls och förstördes. Norrlänningar som slöt upp på SFS sida blev hotade, misshandlade och ibland även mördade av de nya samiska gerillagrupperna.

Motståndsledarna började nu skissa upp preliminära gränsdragningar söderut och den så kallade "planen" växte fram. Inga angrepp fick utföras söder om denna gränsdragning. Planen följde i stort de gränsdragningar som tjugo år tidigare, året 2032, hade skissats upp under kodnamnet "Nordland" av, ironiskt nog, norrländska ickesamiska nationalister.

Kontakter

Samisk Befrielsefront och övriga samernationalistiska motståndsgupper fick betydande stöd av ryska krigsherrar och vapenföretag som MosCorp och KBP. Förutom att testa sina, både nya och gamla vapensystem mot en tekniskt sett modern krigsmakt som den SFS förfogade över, fick ryssarna även möjlighet att spela ut skandinaverna mot varandra, utan att själva behöva beblanda sig direkt i konflikten. Dessutom erhöll man högst fördelaktiga garantier för att de samiska separatisterna inte skulle lägga territoriella krav på rysk mark i det naturresursmässigt rika Murmanskområdet.

Kontakterna med ryssarna intensifierades sedan Skandinavien's Förenta Stater året 2049 lät ockupera St Petersburg i "stabiliserande" syfte.

Band till den Europeiska Federationen har varit obetydliga, även om EF skulle ha stora strategiska intressen av att destabilisera rivalen SFS.

Enklaver

Samtidigt som inbördeskriget rasade, flydde samer och deras sympatisörer (även norrländska ickesamiska nationalisterna) längre inåt landet och upp i de svårtillgängliga bergstrakterna, där de bosatte sig i skydd av fjälltopparna. Delvis insprängda i bergen fanns nu flera, från civilisationen isolerade, enklaver, i vilka människor från när och fjärran sökte skydd, frid och frihet. Försörjningen blev ett svårt problem och alla tvingades bidra för att de isolerade samhällena skulle kunna överleva. Hantverk och primitiv produktion blev vanligt förekommande, liksom vissa former av odlingar och boskapsskötsel.

För att kunna koordinera allt arbete och all produktion betraktades alla resurser och tillgångar som samhällets kollektiva egendom. Detta synsätt häcklades av politikerna i Skandinavien och Förenta Stater och samerna avfärdades med förakt som "krigskommunister".

